

Famílie z posilovny drtí konkurenci

Rodinný tým Martin, Tomáš a Denisa Turkovi z Dolní Lutyně, který soutěží pod hlavičkou TJ Viktorie Bohumín, vyrazil na první letošní silácké soutěže. Hned z toho byly medailové žně a také pokoření několika národních rekordů.

Foto: TJ Viktorie Bohumín

V Jihlavě se 19. a 20. června konalo mistrovství republiky v benchpressu. V sobotu se utkali dorostenci, junioři a masters, neděle patřila soutěži mužů a žen. V prvním klání dostala Denisa Turková (18) nad hlavu 50 kilo, což jí stačilo k vítězství ve své kategorii i v absolutním pořadí mezi dorostenkami. Pod činku si lehla i následujícího dne a zabodovala mezi ženami. Ten-

tokrát pokořila 75 kilo, čímž vytvořila nový český rekord dorostenek, juniorek i žen v kategorii do 52 kilogramů.

Kolekci cenných kovů rozšířili i další členové rodinného klanu. Martin Turek (49) bral zlato v kategorii do 83 kilogramů po výkonu 185 kg, Tomáš Turek (26) bronz v kategorii do 120 kilogramů za pokoření 180 kg. Druhý bronz přidal

další závodník Viktorky Tomáš Burda (32) v kategorii do 105 kilogramů, když zdolal 175 kg. Bohumínský oddíl díky této kolekci obsadil druhé místo v celkovém hodnocení.

Martin a Denisa Turkovi se představili také 3. a 4. července v Plzni na mistrovství republiky v silovém trojboji. Model věkových kategorií byl shodný s předešlým mítinkem. V sobotu vybojovala Denisa vítězství mezi dorostenkami ve své váhové skupině i v absolutním pořadí. Martin mezi masters bral zlato ve své kategorii, v níž neměl soupeře, v absolutním pořadí skončil třetí. Zároveň si tím vybojoval nominaci

na mistrovství světa v Rumunsku, kam se vypraví i s Denisou koncem srpna.

V nedělní soutěži mužů a žen se Denisa blýskla skvělými výkony. Ve dvou ze tří disciplín dřep – benchpress – pozved vytvořila nové národní rekordy kategorie dorostenek, juniorek i žen. Také celkový výkon, součet všech disciplín, je novým českým rekordem kategorie dorostenek a juniorek. Zcela zaslouženě tak Denisa Turková zvítězila ve své kategorii i v absolutním pořadí. Martin Turek vnímal dceřiny úspěchy jako krásný dárek k jeho narozeninám a sám pak v silovém trojboji mezi muži přidal do rodinné kolekce bronz. (tch)

Vzpomínky na středoškolská léta

Bohumínským gymnáziem prošly za sto let tisíce studentů. Pro většinu byla škola skvělým odrazovým můstkem k další kariéře a řada individualit dosáhla ve svém oboru věhlasu, který přesáhl hranice města, okresu i kraje. Někteří zasvětili život vědě, další uspěli na politickém kolbišti a jiné zlákal svět médií a uměleckých múz. Mnoho velikanů už nás během jednoho století opustilo. Gymnázium ale oslovilo ty stále aktivní, aby na svá středoškolská léta v Bohumíně zavzpomínali.

Jan Juchelka (49), generální ředitel Komerční banky, jeden z nejvýznamnějších českých bankéřů, na gymnáziu maturoval v roce 1990.

Bohumínské gymnázium je místo, kde se formuje osobnost člověka v důležitém období mezi dětstvím a dospělostí. Probíhá mnoha formami. Výukou, nabíráním mouder od učitelů ve vyučování i mimo něj, formováním přátelství, a to často na celý život. Také hrou na kytaru či jiný hudební nástroj, sportem nebo jen tak lelkováním po chodbách a pozorováním okolí.

Na gymnáziu mě potkalo několik tun legrace, soutěže v recitaci, taneční a plesy, sportovní klání všeho druhu. Skvělým zážitkem byl hokejový zápas proti

profesorům. A nezapomenutelná byla samozřejmě samotová revoluce, která nás zastihla na prahu dospělosti. Náš maturitní ročník 1990 byl obdarován prvními doušky svobody. A já vzpomínám s obrovskou nostalgií a dodnes zachovalým pocitem ne-

Jan Juchelka

změrné radosti a úlevy na hledání a zakoušení nového, nepoznaného.

I díky nové situaci jsem mohl u maturity recitovat báseň Jana Buriana, se kterým jsem se potkal na jeho koncertě zrovna 17. listopadu 1989 v Orlové společně se svým spolužákem Davidem a svou holčkou Jiřinou, dnes mou manželkou. Janu Burianovi nepřivezli klavír, tak nemohl zpívat. Nám bylo jasné, že to byla ideologicky podbarvená sabotáž a dá-

vali jsme to svými komentáři najevo. A díky tomu, že měl Jan Burian ještě další štaci v Ostravě na plesu VŽKG, vzal nás s sebou do auta a celou cestu do Ostravy jsme si povídali, na plesu si zatančili a jeho tvorbě totálně propadli. A jak se pak u maturity hodila Burianova báseň! Z češtiny jsem měl za jed- na, díky, Jane Buriane!

Podobných zážitků a příhod bych mohl zmínit celou řadu. Jo, na magickém bohumínském gymplu se dějí věci! Pro mě čtyři roky studia dodnes reprezentují nejkouzelnější období v životě. I díky spolužákům, na které nikdy nezapomenu a se kterými jsme zažili skvělé věci, a učitelům, kteří nám dali do života fundament, o který se lze dodnes opřít.

Zvláštní vzpomínka a poděkování jde za skvělou třídní učitelkou Irenou Durdovou, která nás doprovázela po celé čtyři roky a byla trpělivá, empatická, profesionální učitelka matematiky a nápomocná vychovatelka. Brala nás jako partnery, ne nezbytně jako děti bez vlastního názoru. Co je v tomto věku důležitější? Ireno, byla jsi prostě skvělá!

Buďte hrdí, učitelé a studenti Gymnázia Františka Živného, přeji vám i této slovně instituci vše dobré a dlouhou pozitivní budoucnost.

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji týmu chirurgie bohumínské nemocnice a všem lékařům a sestřičkám, kteří mi pomohli a postavili mě opět na nohy. Je krásné, že i při tak těžké práci všichni dokáží navíc rozdávat humor a útěchu. Přeji všem, aby se jim práce dařila a měli vždy zpětnou laskavou vazbu od pacientů. **Mirka KMOŠŤÁKOVÁ**